

פָּעֹלֶת צָדִיק

על שם מהרי"ץ זצוק"ל - גאון רבני תיכן ותפארתם

פרפראות לתרה

כענין מקודם לערוך כענין עתידי

כאופין 200 גבאי פ"ג

א. במודור השמים מספרים (שנמצא בו והוא כחנן יוצאת מהופתו) יש רמז לכך שמקדשים את האשה באכבע הסמוכה לאגדאל, כיון שישנים שם ששה שבחים לתורה וממצוותיה, ובכל אחד מהם חמיש תיבות כנגד חמיש אצבעות. וכשתחילה למנוט מן האגדאל, בא שם הו"ה ברוך הוא באכבע הסמוכה אליה. שכן נאמר א' תורה ה' תמיינה משיבת נפש. ב') עדות ה' נאמנה מוחכמת פתי. ג') פקדוי ה' ישדים ממשמי תמיינה משיבת נפש. ד') מצות ה' ברה מאורת עינים. ה') יראת ה' טהורה עומדת לעד. ו') משפט ה' לב. ז') מצות ה' ברה מאורת עינים. ח') רשות מזבב גור. לומר לך שאכבע זו אמרת צדקו יחו. ובפעם השביעית נאמר, הנחמדים מזבב גור. נתקדשה מן השמים לחתן עליה את טבעת הקידושין העשויה מזבב.

ב. ישראל נמשלו לחתן, והשבת נמשלת לכלה. כמו שדרשו חז"ל שאמורה השבת לפניו הקדוש ברוך הוא, לכול נתת בן זוג, ולי אין בן זוג (כי ששת ימי חול, הם שלושה זוגות, ראשון ושלישי, שני ושלישי, ושלישי ושלשי. יומי שבת נשאר בורוד). אמר לה הקדוש ברוך הוא, בן זוג יהיה ישראל, על ידי שומרים את השבת ומקדשים אותה. על כן תפילות שבת חלוקות זו מזו, כי בערבית אמורים אתה קידשת, ובשחרית ישמה משה, ובמנחה אתה אחד, מה שאין כן בין מימים טובים אמורים בכל התפילות אתה בחורתינו. כשם שהחתן בתחילת מקדש את הכללה (קידושין), ואחר כך שמחה (בנישואין), ולבסוף מתהיחד. כן תפילות השבת, בתחילת השבת, אתה קידשת את יום השבעי לשמן, ואחר כך ישמה משה, ואחר כך אתה אחד ושםך אחד, ומיל' כעןך ישראל גוי אחד בארץ.

ג. עניין הנישואין, הוא דוגמא לביריאת העולם. על כן כשם שנבראו העולם בעשרה מאמרות, כך תקנו חז"ל שיהיו ברכות הנישואין בפני עצמהן לפחותן. וגם בברכת אשר ברא, תקנו עשר לשונות של שמה, ואלו הן: א) ששון. ב) ושמחה. ג) חתן. ד) וכלה. ה) גילה. ו) רונה. ז) אהבה. ח) אחווה. ט) שלום. י) ורעות. וכשם שבבריאת העולם היו שבעה ימים עם השבת, כך תקנו חז"ל שבע ברכות עם ברכת בורא פרי הגפן על היין, לפי שהין הוא כנגד השבת, שציריך להתקדש בין תחילת. וכן גם ימי המשתה הם שבעה. וכענין זה יסדו קדמוניינו לומר על הocus של שבע ברכות, מומר אודה ה' בכל לבב, וגם פסוקי אשות חיל, בעבור שהם מסודרים לפי עשרים ושתיים אותיות התורה שבנן נברא העולם, ועכשו רוץים לווג את החתן בכה שעוניינם ודומה לביריאת שמיים וארץ. וכן כמו כן מהטעם האמור, תקנו חוזיות לחתן, בסדר אלף בביתא.

כענין
כענין

ולו, היום עשה ה' גנולה ונשבחן

יום בטוחה הוות והזה עם הופעת ספטי והודע והנכבד של מיר הגאון ר' יצחק רצאבי שליטא הלא הוא שלחן עורך המקוצר חלק זה העסיק בעניין נישואין. שבע ברכות, שבעתם ימי הבאתה ועוד.

הספר שלחן עורך המקוצר קונה לו שביבה בהרבה בתים מדירות, ישבות, בתים נסות, בתים של אברכים ובתי תורה וכן אצל עזרא ישראל. גם בקרב חוגים וקבוצות אחרות נמצאים הספר הניל והרבה מפוסקי ומגנו במציעים ממענו בחיבוריהם. מפעל חטוב זה שטמיר שליטא הקים ויצר באזורי ירושה מהקהוצה אל הקוצה את פיו עדת קק תימן. את העלו הגל הקדשנו ברובו לעזון הנישואין שהוא בעצם הנושא המרכזי של הספר.

ברכות טבם מעד יהול על ראש מר עריר שליטא איש הגיש לנו בספר זה הרכות, דיעים ומזהים. דבר דבר על אופנו שלחן העורך מלא כל טוב, אחר עמל ויצעה עצמה שלא נזון לתאר ולשער. המכין ימצא בו פתרון להרבה מספיקותיו וחוזיות מפתיעים ומגניעים. הנוטן לך כה לעשרות חול יוסיף לחוק ולאמץ את ידי מיר שליטא ללבת מחול אל חול. יזכה לראות ברכה בעמלו מתרן נזון ושלווה טרובה מטהה ועד עולם. ימשיך לזכות את הרבים ולהפיץ את תורתו ואת תורה חכמי תימן בעולם. אכן.

יצאו לאור...

ספר 25 תקליטורים מעשורי של מיר הגאון ר' יצחק רצאבי שליטא בנוסח מסורת אבות ומועדן ישראל להזמנה: 057-7806663

המחיר לסת: 110 ש"ח.

הספר החשוב והנכבד רב הכמות ומלא באיכות ש"ע המקוצר חלק ד'

ספר שלא היה כדוגמתו מעולם, העוסק בהלכות קידושין ונישואין, סדר עירית החופה, שבע ברכות, ייחוד, ועוד נושאים נוספים.

המחיר: 45 ש"ח.

ט

סדרה של 7 שיעורים
ע"ג תקליטורים
בנושא הלכות טהרה
מפי הגאון רבי יצחק
רצאבי שליטא".

* *

נא לרשום על קרטון
תכליתי, ולחזקן להלקי
לאזרת התפילה

המעוניין להדרום להוצאה העלון לע"ג או להצלחה וכו', יפנה לטל. 52-7635645

בענין כיוסי ראש הכהלה לאחר הייחור

ירושלם התשנ"ג דף נ"ט.
והרוחנו שאין אנחנו סותרים בכך את מנהג אבותינו, הויל ובתימן
רבים נהגו אפילו לכתילה שלא לנעל איז. וגם אין הוכחה מהמנוג
ממות חיבת בכיסוי הראש, כי שם אפילו הקטנות כיסו ראשן. ואם כן
מה נפשך בלאו הכל כי אין מקומות זאת כיום. ואם תאמר שאו לא מתרבות
עכ"פ אין מדינה אלא ממנהנא, ולא עוד אלא שיתכן שאינו אלא מתרבות
המדינה, עכ"פ נמצא שאין הוכחה מזה שיש חוב מדינה מהყהוד,

ודילמא צורך השבות יעקב המתיר עד לאחר בעימ"צ.
ואפשר אולי להסביר וליעץ עוד שלא תצאנה מחדר הייחוד בנסיבות
קהל רב, שבזה תצאנה עכ"פ מהשאיסור אוריינטיה ברודאי על עבירות
על דת משה מציאתו "לשוק" בראש פrown, כי שוק לאו דוקא והכוונה
לכל מקום שיש ריבוי עם. על כן בנסיבות רבות מחייב החתן בני
הישיבות באים להוציאם מחדר הייחוד בסיום הזמן המשוער לייחוד,
כפי המצו זומניין, תקדמים הכהלה לצאת שם קודם בואם, ותלך מיד
בזריזות בין הנשים, לבלי יראות ציבור אנשיים.

ומשם דאן נקייטין כרוב הפסיקים דחשייב הייחוד אף שאינו נועל, שפיר
MBERCKIM שוב שבע ברכות בסיום ברכת המזון שבאוולם, מה שאין כן
אם לא היו מתייחדים שלא שיין לבוך פעמיים קודם לפני פניהם מהყהוד. אמנים אי
משום הא, הינו יכולים להצע שיתיחוד לאחר מכון סמוך לפני ברכת
המזון הנארמת בסוף, שאו רוב הכהלות יסכימו במשפטת כיוון שלא
נסחרו אלא מעט מזור מהברותהן ובנות משפטותהן, ונסמך על דעת
הסוברים שאין צריך להשםיק את הייחוד לשבע ברכות אלא שבאופן
זה עלולים לשכו להתייחוד, ועוד שזה גופא שמאחרים ברכת המזון
לא טוב הדבר וצריך תיקון. מלבד שהყהוד באופן זה שאינו אלא לימן
קצר וחפה רק לעאת ידי חובה, הוא חסר טעם וויה. מה שאין כן לאחר
שבע ברכות הנישואין בנחת ובשלוחה, היא שעה מרוממת נשגבת ומוחודה
בחיהם, וכמו כן אין להצע שלא יתיחוד כלל באולם ויברכו ברכת
המזון בלבד שבע ברכות לצאת מן הספק, כי משפטות בה את השמחה,
הואיל וכבר הרגלו לברכן גם אז. ועצה זו הראונה שאמרנו שלא
נעול, לא נפלאת היא ולא וחוקה. כי האך אמנים נראה שזומניין נתפשט
שהחחותים נועלים, מכל מקום הוא שמע וויאחו לאחד מגדולי זומניין
דא קפיד בהיכי כלל, שכן כתוב בשו"ת מנתת יצחק ח"ד סימן כ"ט אות
, ייחוד של חתן וכלה פשיטהו וסגי בסיגרת הדلت ולא בעי לנעלה,
שהרי צrisk ריק ייחוד הרاوي לבאה לכל היותר וכదמוכה מדברי הפסיקים
בן העור סימן כ"ב, והינו ראיו לביאה איש ואשתו דאן צrisk ריק
חדר מיוחד עיין אורח חיים סימן ר"מ סעיף ו'. ובמפתחות שמס הוסיף,
שוב ראיית מ"ש הרבבי"ז חלק א' סימן ק"א והוא משם לדברינו עיין
שם היטוב ע"ל. וכן בספר הנישואין כhalbת הנפוץ כוים, הובא בפרק
יב סעיף פ"ד בסתם שאין מדקדים לנוול את דלת החדר הייחוד, יש
שמחרירים לסגור אותה וגם לנוול וכוי יעו"ש. ומכל מקום העצה
השנייה שניעול מישחו מבחו, נואה שהיא יותר מתאפשרת לפי המציאות.
כיוון שאם לא תחא דלת החדר נעלמה, הם חוששים שמא יפתחו או
אחרים את הדלת ויתבישיו. אבל לאידך גסא אני מסופק מאד בכך אם
יועיל לפני הדין, כיוון שזה שבידו המפתח ונוול מבחו, על כל פנים אין
לו רשות להיכנס פתאות. וכל שכן קודם הזמן שהסתכנו בינהם. אם
כנ שפיר מיקרי ייחוד הרاوي לבאה לכלוי עלה. על כן הנכון שישיכמו
כי הרשות בידי להיכנס מתי שירצה, הגם ומסתברא שלא יכנס.

ויתור טובות העצה השלישית, שהחתן יגעול מבפניהם, אלא שלא ישאיר
את המפתח החוב שם, אלא יוציאנו מתוך המגעול, ועל ידי זה יש יכולת
ורשות להיכנס למי שירצה לפחות מבחן, כגון לאחד מהעותם באולם
או מנהליו שלא ידע שהחתן והכהלה מתייחדים שם בעת, דשפיר הוי
בהיכי ספק ייחוד. והיה ה' עם המעניין אשר בין ישכיל על דבר אמרת,
ירוננו מדורכו ויאיר עיניינו בתורתו הקדושה תורה אמת.

שאלה: כת מה לעשות בעניין CISI הראש לאחר הייחוד, מאחר
ומצד אחד נעשית הכהלה נשואה גמורה, אבל לפי מצב
זמנינו, רוב הנסיבות אין עושות זאת, ומძיך אי אפשר לבטל את עניין
הყהוד המקורי מדורות, כשיטת רבינו הרמב"ם ומוכר השלחן
ערוך:

תשובה: מה שנראה לענ"ד בפתרון שאלה מכאייבת זאת, שربים
בדורנו נזכרים בה, הוא שבשעת הייחוד תהייה הדלת בלתי
נעולה, או שנעול מבחן אדם נאמן בעניין החתן, או אף שנעול החתן
בעצמו מכל מקום לא ישאיר את המפתח תוך המגעול, אלא
יוציאנו ממש. שאופנים אלו מועילים לפי דעת הרבה פוסקים השובבים
שאין צורך בגזון ייחוד גמור הרואוי לביאת.

ולהבן היטב שורש העניין, נקיים כי נתרבר שכחים ורק מעוטות לובשות
מטבחה באולם מיד אחורי שבע ברכות הנישואין והყהוד, אבל רובן
אין מסכימות, מפני שכבר הרגלו הכהלה לגלות שערותיהם או, להתאנות
בצורת טסרווקתן. וההינומה שעיל ראנן, אינה מכסה אלא כמחצית
ראשן מוחר, ומה גם אם היא שקופה שאינה נחשבת כסוי.

לפי שאצל רבים מן הספרדים שאינם מתייחדים כלל באולם אלא לאחר
סיום הסעודה בבית, מילא יש מקום להקל. ואצל האשכנזים נראתה
נפוץ ההיתר זהה גם בעבר, אף שהם עושים ייחוד מיד כמנהגינו. ומובן
שהם סמכו על דברי השבות יעקב ח"א סי' ק"ג שאין הכהלה מהויבת
בזאת אלא אחר בעילת מצווה. אמנים היא דעה יהודאה ורחווית.

ובזמןינו שהרבה מרבני האשכנזים אוסרים ומהיבים את הכהלה לכוסות
ראשן מן הייחוד, ויש אפילו מן הקידושים. ומה שהקלו בעבר, יש מהם
טעונים שהיו היהיטה פירצה שלא ברצון חכמים, פתרו העניין ע"י פאה
נכricht ננדע. אבל אין זו דרך רצiosa למונעות מכך, ואיפלו ליקח בחשאלה
רקليل החתונה. ולא עוד אלא שיש כלות רבות אשר בכל אופן חפות
להיות בחתונתן בשער ראשון דוקא, כמו שאפשר לשזרו בו מימי תשיטין
שאינם מסתדרים בפה נcrit, או כדי להנחות משערן בפעם האחרונות.
ומძיך יצאנו בתיימן, לא התעוררה שאלה זו כל וויקר, והואיל ואיפלו
הבתולות והקטנות CISI הראשן, ומילא גם בחתונת פשטוט היה כן.

והואיל שלחוות להן לכוסות כדת וכדין, אין הדברים נשמעים כאשר
הורה הנסיוון מהו שנים רבעות, ומוצה שלא לומר דבר שאינו נשמע, על
כן העצה היועזה מעתנו בעזה"ת לפסק שלא לנוול את דלת הייחוד,
כמו שהקדמונו, לפי שאו יכולות הן לסמן לעניין זה על דעת הסוברים
דבci האיי גונא לא מיקרי ייחוד. אי נמי לא יגעול החתן בעצמו מבפניהם
כמו שהרגלו היום (על פי מנתג קהילות מסויימות), אלא ימסור החתן
את המפתח לאדם הנאמן בעיניו שנעול מבחן, ויקח המפתח ושמרנו
אצלו, ולא יבוא לפתוח אלא בזמנ שיסכימו ביניהם, כעין שהיה נהוג
בע"ת עצמא שאבי החתן היהeno מובל מבחן, או הרב נועל ומוסר לאבי
החתן את המפתח. חוות כיוון שהנישואין והყהוד נעשו בברתו של אבי
העדים או אחד מקרובי ידידי. אי נמי יגעול החתן יוציא את המפתח
מתוך המגעול, שאו יש אפשרות לאחרים לפתוח הדלת מבחו, ועיין
עד בסוף ספר טהרת יעקב (שכני). כי גם דאן נקייטין לדינא כדעת
האומרים שהאופנים הללו נחשים CISI הייחוד, ומילא צערך לכוסות
השיעור, עכ"פ אנו איןנו צריכים למחות בך כיוון שיש להן על מי להישען
כל הפחות בשעת הדתק. ומה גם במצוות שיטת השבות יעקב דלעיל
המටיר בכל גונא, וכן פסק הג"מ פינשטיין, הובאו דבריו בישmach לב
ח"א סי' רמ"ב ד"ה וראה, שיכולה להמתין שלא לכוסות את ראשה עד
הבוקר שלមחרת החתונה יעו"ש. וכך כתוב באשי ישראל הלכות תפילה
דף תרמ"ג פרק ג' הערה ע"ז בשם הגוש"א שהכללות המקילות של
לכסות ראנן בלילה החתונת, יש להן על מה לסמן ע"כ חוות אף שהוא
חיה מקפיד שתכסינה ראנן מיד אחר הייחוד, כמובא בכרם שלמה

בתח לא תקח לבנו

יבירבו:
כיוון שהגי
עלות השחר מוכרים
הם להלבישה (בגדי כלולותיה המפוארים) ולהעלotta אל ההר
"גביל צבר". היא מוצאת, ואתיה תופסים לה, שמעון מימינה
ויהודיה משמאליה. והרב זל' אביה, משורר ומרקך לפניה, והנ' בידו, מוליך ומביא מעלה ומורד, ומכוון כלפי בנו של אותו שיך
נאצ'ר. וכל מה שמוסיף הרב לרകוד ולנענע הנר, בנו של אלישיך
תקרב נפשו לשחת וחיתתו למימותם. והרב משורר בזה השיר יא
מחגה סאלטך באַלְבִּינְגָּן וּכְוֹן. בשיר זה הוא מדבר על עניין רבקה
כשהיו מולייכים אותה ליצחק, צדקה לצדיק. ואיך יתכן להיות
חס ושלום צדקה לרשע, ובת ישראל לגוי. והוא בוכים באנחתה,
הכליה ואחיה ואביה ואמה. יהי מאור יומם בעיננס ליל, והמן
הכליה ואחיה ואביה ואמה. יהי מאור יומם בעיננס ליל, והמן

דמיות נזלים בחיל:
התחל לשורר בשיר אחר לנגד אליו חזהו, אמרו ל"געלע" הבכור
(כלומר אליו ה"געלעדי") יעשה שליחותו, ולא תהיה בתו חס
ושלום בעולת זו) כי יה יי' לי שמו. עיני ראות "עלמה" זהור
וכו'. והיה משורר ומטעף ומרקך כאילו הוא שמת, והלב דואג
ומתאננה. עד שכמעט מרוב ריקודים נפל הנר לארכ', ונשפך דמעות
וכבתה הפתילה, ובאותה שעה מות בן אלישיך נאצ'ר. אמר אביו,
מי ילק' ויודיעו ליהודי שלא עלה את בתו הכללה לכאן, שכבר מת
החנן. הlk' שליח וחוידי. פנה הרוב זל' לפני בתו, וזה החזרו
שאמר תהברכי תברכי, אם תשבי אם תלכי, תורה בשמה
תערכי, כי את בת פרי ורב וכו'. ובאותה שעה נסתלקה ומיתה,
שביל שלא יתחרות אלישיך נאצ'ר על בנו, ויאמר בשביל העבריה
מת בנו (ומזה עלולות להתרחש גזירות רעות רוח' על שניהם
של ישראל), שהרי גם היא מתה. וכיוון שמתה, בקשו לקברה
ונעלמה מעיניהם, ונקרבה בחצי החר באוויר, לא תגע בה יד
מורוב קדושתה. תנצב'ה.

עמ' סקר קראן הזרחות כת'
כאאצ'אות ר' ישעיאו אכ'למי עז'

והנה הפרי מגדים (במשבצות זהב סק'ב, ובספרו ראש יוסף שבת
עד ע"א) מסתפק לומר דבאופן שփץ לאכול את שני המינים לאחר
ומן (או אם חוץ לאכול שניהם לאלטר, ובוררים בנפה וככברה) וכורדים
זה מוה (שרוצה לאכול כל מין בפניו), רלא שיך בוה ברירה מושם
רהי אוכל וקי' פסולת.
ורายיק בן מדרבי התוס' הניל' שכתבו דאטו שאינו חפץ לאכול חשב
פסולת לבני אותו שփץ לאכול, טשען מדרביהם דלא שייכא ברירה
אלא דומיא דאוכול ופסולת, ובאופן הניל' (שփץ בשניהם לאחיז') מה
אוכול ומה פסולת. ורק שכן זה ספק ה"יתערות" שנאמרו בה הילכות
ברירה.

אמנם בביור הלכה (ס"ג ד"ה היו לפניו) הביא
דברי הפמ'ג' וכותב עז' יולענ'יר נרא פשט
טלשון הרטב'ים דסיל' דהברירה (הוא) טה
שבורר מני אחד מחבירו, ועי'zu הוא כל מין
בפני, והוא עצם המלוכה', וכותב שם דלפי זה וראי
וכל שכן הוא דשיך ברירה באופן שփץ בשניהם לאחר
ומן, יעוזין שם.

ונראה מדרבי הבהיר דלא נתקלו בו הרטב'ים והתוס', דגם התוס'
ידו דהו בדור גמור בכח'ג, ודלא כהפט'ג (וע"ע בבחיל לעיל ס"א ד"ה
ובבורר).

ולפי מש'כ' לעיל בביור דברי התוס' הוא פשוט, דאן כוונת התוס'
לומר דלא שיך ברירה אלא באופן שיש חפצא הנקראות "אוכל" ותפעא
הנקראות "פסולת", ולפי זה בחוץ בשניהם לאחיז' לא טיקרי בדור מושם
רימה אוכל ומה פסולת, אלא כוונתם לומר דהמן שאין חפץ בו חשב
בפסולת לתען והשbarsדו נתקן המתן שփץ בו
ואיכ' וראי דגס' באופן שփץ בשניהם לאחיז' שייכא ברירה, מושם דכל
חר' פוגם' את השני בעצם עירובי בו, כיין שרוצה לאכול כל מין בפניו,
ואיכ' כשבורר זה טוה מתקן את שניהם והוא בורר, ורוי' ה'טב'.

מעשה שהיה בזמן מהר"ש שבוי צוק"ל, בגין
אחד עשיר ביזור שיבר בהר צבר (רחוק
מיירים של מהר"ש הלא היה תען כשי
מושל) מושל, הממונה על מחוז אלעדיון, והיה
לו בן אחד. אותו הבן נתן עיט בחתעה בת הרוב
זל', והיא בת חמץ שעורה שנה. שאל הבן מאי השיך נאצ'ר,
לקחת אותה לו לאשה כי היא ישרה בעיניו. ולא אחר אביו לעשות
הדבר הזה, כי אהבו כנפשו. החל הגוי למהר"ש זל' ויאמר לו,
בני חסקה נפשו בבתך, עתה קח לך מוחר שלה, והזמיןה לחופה
לשבעו הבא. ואלה הבדים אשר עשה לה. קומ' עשה ואל תחזר.
ואם אין נותר את בתך לבני לאשה, דע כי מות תמות אתה
(וביתך) וכל אשר לך. הרוב קיבל מיד מפני היראה, וירא ויצר לו,
וגזר תענית הוא ואשתו ובנו, ועמדו בסכנה גורלה, כי לא יוכל
להשיבו:

קרב עת הנישואין, שלח לו השיך לאסוף את כל אנשי המקום
ולעשות משתה. ובليل החופה היהודים מושורדים בתופים
ובמלחמות בחזק יד שלא כרצו נבטים בבית הרוב זל'. ומפני היראה
היה שמח ומשמח בשפטיו, ודואג ומתאנח בלייבו. עמד והדליק
נד של שמן שומשין בכל' שיש, הנקרוא מסרעה, ומרקן דמעות
(דחיינו שעשה תנועות בידיו בשעת הריקוד), והמון דמעות
נולות בחיל. פה משורר, עז' במר בוכה ולב מחהגה. ובבית השיך
מרקדים ומטפחים ב"טבל ומזמאר" (חוף וחליל) ושמחים מנוגם.
הרוב זל' עומד ומרקך והוא בידו ואומר ספרי תמה תמורה, בת
מלכים החכמה, אז מקומך ספרי לי. ככלומר איפוא קדושתך התורה
כי גוי יכח בת רב בישראל לו לאשה. ואמר אחריו כן בלשון ערבית
דלי'יא צח' היה. זאת לנמ' ה' יתברך. דלי'יא כלומר נחני הקב'ה.
אחר כך נאם לפני התורה כאילו היא השוקתו, ענתה יונה, סעדיה,
לי בפליטין עלייה. ככלומר, התורה מшибה שהוא שלוחה מאת
יה' להיות "סעד' וסמן, מלשון עוז. לי בפליטין עלייה. ככלומר,
הקב'ה קדשני ועליני על הכל. וכל העוסק בי לא יבוש, כישמו

קיימה לנו דשיכא ביריה בשני מני אוכלי, והborer אוכל מתוך
אוכל (שבירר מין אחד מחייב בדרכ' ביריה) חייב (ע"ז שיע' ס"י שיט
ס"ע א', נ', וש"ע המקוצר לאאטוי'ר שליט'א סי' ס"ב סע' ז').
ונגר הדבר כתבו התוס' (שבת ע"ד ע"א ד"ה הי' ז'באוכל מתוך אוכל
שייכא ביריה וכו' ראותו שאינו חפץ בו חשב פסולת לבני אותו שփץ
לאכול (והובאה סברא זו בפסקים, וכן בשעה שם). ובבואר דבריהם
נראה דקשיא להו להתוס' דבשלטת עתירות אוכל ופסולת שייכא
ביריה, משומ דאן האוכל ראוי לאכילה חמת הפסולת המעורבת
בו, ואיכ' עי' הסרת הפסולת נתן הוכשר לאכילה ותשיב
ימלאה', אולם בשני מני אוכלי הלא שניהם ראויים
לאכילה אף כשם מערבים ובז' וליכא פסולת,
ואיכ' לכארה לא נתקן דבר עי' ביריתו ואן
זה בגדר 'ימלאה'.

ולישב זה כתבו התוס' דגס' יבאוכל מתוך אוכל
שייכא ביריה' משומ' דאותו שאינו חפץ בו חשב
פסולת לבני אותו שփץ לאוכלי', וכוונתם לומר (במה
שדרימו אותו שאינו חפץ בו לפסולת), דכשש שهزירות והעperf פוגמים
את האוכל כשם מערבים בו, כך גם בשני מני אוכלי המערבים ובז'
וחפץ באחד ואין חפץ בשני, המשן שאין חפץ בו 'פוגם' ביחס לדעון
הborer ומתחשבתו את המין השני בעס עירובי בו (כיין שרוצה לאכול
בפני עצמו), ומילא כשם שבסורת הפסולת נתן האוכל והו' 'borer',
ורוק.

[ועין ביאור הלכה (ס"י שיט ס"ג ד"ה לאכול מיר) דגס' בשני מני
אוכלי המערבים מתייפה כל מין על ידי בירית חבירו ממנה. ולעיל
מיניה (בד"ה הי') כתוב 'כשבורר' שני מני אוכלי כל אחד מחבירו,
כדי לאכול כל מין בפני עצמו לאחר מכן, הרי שפיר מתקן שניהם עי'
ביריתו ובורר גמור הוא].

לכ"י, יומן לסודן לד' התשס"ה
לכבד מכוון "פעולות צדיק"

שלום רב,
ברצוני להבהיר לדייעתכם מעשה שידוע לי מקור ראשון (למעט מקצת פרטיטים בלתי משמעותיים, שניית בכוונה, כדי למנוע זהוי המודברים).
בנ"ז עמדנו לשגור שידור, אבל בנושא אחד לא הגיעו לעמך השווא. החתן אמר שהוא נוהג לפוסק בכל העניינים כפי הפסוקים וההוראות של רב פלוני יוזע בזמןינו בעדות אחרות, ואלו הכללה (שהונכה בסminster ליסא, של הרוב ולפ' טענה שמכיוון ששתיהן בכני הקהלה התימנית ולא ספרדים, היא רוצה להמשיך לocket ריק כפי ההלכה והמנוגנים של הספר שלחן עוזר המקוצר להרבה ג' יצחק רצאי).
שליט'א כפי שנגהה עד היום. המקורה הביע לרוב ולפ' שליט'א מננה הסמינר וגוי, והוא הציע לחתן שליר וישאל את הגאון המפורסם רב' ח'ים קני'בסקי שליט'א, כפי שיורה לו' עשו.
וכר היה שהחתן הרך ושאל את הגרח'ק. תשובה הגרח'ק במקום (תש'י התשס"ה) הייתה 'לדעתם אם תרצה לocket לפי הפסוקים של הרב רצאי', חזר החתן ושאל, אף רגיל לocket לפי הפסוקים של רב פלוני וברצונו שגם הכללה תכל אחר. שוב חזר הגרח'ק והשיב 'אני אומר לך שאתה ג' כירך לocket לפי הפסוקים של הרב רצאי'. ובכך נגמר הענין במזל טוב.
ашמה מאד אם תוכלו לפרש מכתב זה שיש בו תועלת רבים.

בברכה

בנ"ר

לכ"י, יומן כי לסודן ויצא תשס"ג
לכבד הרה"ג יצחק רצאי שליט'א
בני ברק

אחדשה"ט, אשמה לבשר לכבי כי ספריו שלחן ערוץ המקוצר שנפוץ לאירופה, לאראה"ב, לתאלנד הגיעו אפיקל לאפריקה השחורה, מעבר להרי החושן. היא הארץ כוש, וזה סימן ואות שםיים כי זוכה בעזה ויפו צ מעיינותיו חוצה, מגדרו וכאי על העדה-כי באמת אנו זוקים היום לאחד מבני עדתינו המכיר היטב את כל המנהיגים ויסודות ההלכה לאווך כל הדורות, וכי שמי מכיר ונום כרך וכי עת למדנו יחד בישיבת 'קול תורה', וב'בית אליהו', - כבר מצעירותו התעמק וחקר הדברים עד לפניהם...
השבוע בא אל אדם מבני עדתינו אשר ביקר בקינה, ותרום לביכ"ג אשר יש לי במומבאה 2 סטיטים של ספרי הש"ז והמקוצר, כאשר עיינתי בספריו, גם בקודמים, וחובבי שספרים אלו הם גחלת הכותרת לבני עדתינו, וערוכים בחכמה ובטוב טעם, ממש להפליא... ואם הגינו לקצוות הללו, בודאי יהא בעזיה בכל בית הכנסת של בני העדה בכל העולם... ראייתי כמעט את כל ספריך במשך השנים, אך הספר האהוב, ש"ז המקוצר, עוזר בהתרגשות עצומה, כי לדעתך זה נכון וזה דורות להעמיד את מנגני הלהבות עדת תימן על המפה... מפת הלהבה... היה חוסר גדול בספר כזה, ואף אחד עד היום לא השכיל לעשות בצרה כ"כ חכמה את מה שעשית בספר זה...
אני צופה ורואה מה יהיה עתידיו של הספר לדורות הבאים...
עליה והצלחה, וויהיה ה'עמך', לקבע הלכות במסמאות נתועים, ולמלא את החלל והחסר אשר היה נחלת עדתנו משך הרבה מאד שנים...

דידן דוש וטובתן

עמ' 37
מן המשורטים בקדושים מעבר להרי החושן
"אך כי אש בחושך ה' אוור לי..."

לכ"י, אדר תשס"ו
בשנים האחרונות פניה הקודרים של יהדות תימן שהגירה לארץ כיסופיה השתו לא היכר.

הרב יצחק רצאי שניס את מתניו לתשועת יהדות תימן והחויר לה את כבודה שנמעט טמונה. בעת הנכונה קם לה סי שאמור לעשות את מעשיהם של רבבי יהודה הנשיא בזמנו בתקופת המשנה והרבbis בשעתו. יש לו את יכולת לברר טעם של מנהיגים ושורשים ולהעלותם בכתב - לשימוש הבנים ובני בנים אשר גדרו בארץ החדש.

תקופת השראי מהרי"ז, מזה כ- 200 שנה לא נתחבר ספר חשוב ומופיע ביהדות תימן כשיע המקוצר.

הרב יצחק רצאי הוא כוים ונג לדורות ישם טנדורי ליהודי תימן בארץ דבת גונים, ישביבו להתדר במסורת אבותיהם, שורשיה עתיקי יומין, שלא השפיעו מключи הגוללה וממנגנו הסביבה הנכricht ונס טמנתgis חדשם לבקרים.

יצחק נ.
בית שם

מבצעים והנחהות

* מבצעים והנחהות * מבצעים והנחהות *

40 ₪
50 ₪
55 ₪

18 ₪
25 ₪
35 ₪

22 ₪
25 ₪
35 ₪

35 ₪
40 ₪
45 ₪

30 ₪
35 ₪
40 ₪

15 ₪
20 ₪
25 ₪

הספרים שחיילו מהפכה בקהילתנו

יש ספריך י"ט ספריך. י"ט ספריך האינז'יק גָּלִיצִיק או אצ"יק בהיכי' הייח'got, שיהאי אין הערה כי' אסן' ארצה איזאוקק. י"ט ספריך האינז'יק ארליך קהה הרחה, גען התורה איז'יק גהך. אק י"ט ספריך י"ז'ז'יק עז'כו והעכ'ן גווח'ת הכהן, כהן' הק ספרי עז'ון אונט אונט.

למען נדע את הדורך אשר נעלה בה, ואת המעשה אשר נעשה. כמו-כן שקד ונטעה באלהה של-תורה בדרך העיון, בישיבות הגדלות המפורסמות שזכינו להן כאן בארצנו הקדושה, וכבר הוסמך להוראה מגודלי זמינו שליט"א אשר נתנו מהודם עלייו. ואחד החשובים שבhem הגדייל לכתחוב "ויש לוchos מיוחד להוראה לאסוקוי שמעתתא אליבא דהאלכתא". יאריך ה' ימי' בטוב ושותתו בנעימים, בבריאות איתנה ובנהורה מעלייא, וזכות רבותינו וחוכות הרבים יסייעו לנו המשמים להמשיך להגדיל תורה ולהאדירה.

אלגון בני ישיבות ואבלכים

לנוח הצמאן החולר וגובר בקרב הצבעו הצער בימי הישיבות היקרים שיחיו - להיוותם קשורים, לינוק מקורו ביום חיים את מסורת אבותינו הקדושים נ"ע, החליטה הנהלת "פעולות צדק" לעורר מבחנים ארציים על ש"ע המקוצר לתלמידי הישיבות הקטנות והגדלות שמקיף למעלה מ-150 בחוריםشيخ' בכל שנה ושנה, וכיקום הגיעו למחרזר שששה עשר ובכל מחזור יש חתנים וסגנים הענקת מלגות ופרסים. כל הרבננים כולם העלו על נס את חשיבותם הגדולה של ספרי ש"ע המקוצר ואת הגיבוש והאחדות שהתו בגינו בעדה.

צולר השע"ה גולת הכותרת של ארגון "פעולות צדק" בשנים האחרונות הוא הוצאה סדרת הספרים "שלחן ערוץ המקוצר" הכולל מנגני כל קהילות קודש תימן בלבד ושامي ארבעת חלקי השולחן ערוץ. הנמכר בעשרות אלפי עותקים תוך זמן קצר, ברוך ה' אשר לא השבתי לנו גואל, והצמיח לעדינו את הרוב המחבר, העושהليلות כימים לצלול בימים התלמוד והפוסקים ולדלות מתוכם את פסקי ההלכה שלנו ולהוציאם לאור עולם, בידינו את נחיצות הדבר, ולפי דרישת הציבור, וכי עתה צורך השע"ה היא לנו. ואם לא עכשו מי יודע אימתי, ושם א' יהא מאוחר. עברנו מהפה שקטה, מחושבת ומתוכננת בס"ד, שתוצאותיה ניכרות היום על פני השטח.

זוע בשער בת רביים כי שם של המחבר הרה"ג יצחק רצאבי שליט"א, יצא לשם ולתיליה בקרב כל ישראל, ובפרט בקרב בני עדתינו, כאחד מגודלי הפוסקים, וכאחד הבקאים בראשי מנהגי אבותינו, כפי שמעמידים עליו מאורי דורינו. שימש תלמידי חכמים רבים, נתגמל מנעוורי על אדני פט, ינק ושתה בזמןה את תורה רבותינו חממי תימן, דלה והשקה מתרותם, והניחנו מדבריהם הלהה למשה,

לא החמיצו את השע"ה...

לפניכם רשיית בחוות הישיבות ייעזו שהשתתפו במכון בקיאות שלחן ערוץ המקוצר והותכו לחתנים וסגנים

טחוור א' - הכה"ה: אוריה גמליאל, נתנאלא נחרי, מותתינו יודא גוטמן (נכד רבי בדיח) טחוור ב' - הכה"ה: שלמה אלנדקה, אסף דרווי (חגבי), יוסף חוביורה, תומר שונם טחוור ג' - הכה"ה: סעד הכהן, שמואל הכהן מגורי, שמואל שטן, דוד עפירה טחוור ד' - הכה"ה: אלירן ברזילי, ישראל חיים ארזי טחוור ה' - הכה"ה: איתי עופרי, רן עמי גמליאל, תומר שניים, עדוק לי טחוור ו' - הכה"ה: איתין עפירה, דוד מגורי הכהן, דוד צדוק, שראל שניים טחוור ז' - הכה"ה: דוד מגורי, גרשון שרעבי, לידור נגר, נריה רעאבי טחוור ח' - הכה"ה: גרשון שרעבי, שמר מעודה, עידן עוזא, יונן גברא טחוור ט' - הכה"ה: זיו מק"טן, אילן שרעבי, אלהו עוזי, אליאב סיאני

בניהם חילו ועד רכיבים נוספים, הם דור העתיד שלנו, עמוד האור החולך לפני המנחה.

C מה عمل ויגעה וממון רב הושקעו בהוצאה הספרים כדי שיצאו בדיקת רב ובאיכות מעולה, למען לא תצא תקלת מחתת ידינו. תפילתינו לבורא עולמים, שיתקבלו ספרינו בלב שלם ובנפש חפיצה, וכל הלומדים יהיו מאירים, ובهم יקבעו העיתים. ויתקיים בדרך מליצה המאמר אין לך אדם שאין לו

שע"ה, ראש תיבות שלחן ערוץ המקוצר. וכשם שזכה להוציא ספרים אלו, כן נזכה להוציא את יתר החלקים. וה' יעוזנו ונחננו על דבר אמרת, יצילנו מכל טעות ומכשול, ויקיימם בנו מקרה שכותב "ומלאה הארץ דעה את יי' כמי' ל'ם מכסי'ם", אמן כן יאמר בעל הרחמים.

הומינד ח'זק

הריה"ג אכינוים יהב שליט"א, הרה"ג עוזרא מוחפוד שליט"א,
הריה"ג מימון נהרי שליט"א, הרה"ג נתנאלי
זכריהו והרב יוסף מוחבוב שליט"א.

חנני שלחן עירון המקוצר הינט:
חתן אי (יש"ב) - הבה"ח נתנאלי דוד היי',
חתן ב' (יש"ב) - הבה"ח נריה ישעה היי',
חתן אי (יש"ק) - הבה"ח דניאל צארכום היי',
חתן ב' (יש"ק) - הבה"ח אור יעקב היי'.
ישר כה למסיעים ולתומכים וכן תודה מיוחדת למשורר ר' יוסף סיאני היי' אשר הנעים בשירה מקורית את הערב.

מעמד הקבלת פci רבו והכתרת חתני שלחן עירון המקוצר מהוחר ט"ז, התקיים בחומרם סוכות באולם "גראנד הול" בכבי ברק. נשואו מיזברותיהם בערך זה הרבני החשובים: מורי הבאנו ר' יצחק רצאבי שליט"א, הבאנו ר' ציון חוכימה שליט"א, שליט"א, הבאנו ר' יעקב יוסף מוחבוב שליט"א וההריה"ג עמיות הפטון ר' פנחס קורח שליט"א וההריה"ג צביה מדד שליט"א. כמו כן בכנסים זה כיבדו בנוכחות החשובה רבנים ואישי ציבורו:
הריה"ג אבישי שלמה שליט"א, הרה"ג יוסף חממי שליט"א,
הריה"ג ייחיאל קארו שליט"א, הרה"ג אבידן הלוי שליט"א,
הריה"ג יפתח בשاري שליט"א, הרה"ג ייחיאל גראפי שליט"א,

תיקון קוראים וסופרים

"יבין ובועלן" המפואר

לפי מסורת ק"ק תימן י"א,
כולל ההפטריות הכל בכרך אחד!
בಹסקמת הרבני הגאנום שליט"א
וב הסכמת הרה"ג ר' יצחק רצאבי שליט"א

לפרטים: 054-5905678

הצlayer הקלאס אונליין

לפנס לפפורה של תורה ולהקללה פיי רפו פראל

שיטקיים אייה ביום ראשון "ח ניסן ג' דוחה"מ פסת
בלאומי" או הזהורה רה"מ המעלים 5 נהירה
במעמד מ"ר עטיר הגאנון ר' יצחק רצאבי שליט"א,
רבנים ואישי ציבור נכבדים.

המעמד יפתח בתפילת מנחה כ-20 דקות לפני השקעה.

השעה לכנס תעא מבני ברק בשעה 00:00.

המחר 03 ש"ח - הלו ושוב
הרשמה חובה בטל. 02-64205335

אקדם איזע זיין

כיסוה חסיטת

כנס לרג' וועא דהילולא ה-2012 של גאון עוזו עלה לי"ץ זוקל

שיטקיים אייה ביום שלישי כ"ז ייסן בשעה 00:00
בביהכ"ג ענץ ישלאל' לח' נפלאל' גדרה
העדיב יתקיים במלון פין ווינן.

בית מדרש פטירת צדיקים

נקודות או רנסופת המארה כבר מזה כונה חלק מדבר
נוסף בפעולות מוסדות "פעולות צדיק", היינו בית המדרש
"פעולות צדיק". בית המדרש השוכן ברוח המכללה בבני-ברק
משמש קרן או רטורנית לאנשי המקום בפרט ולאנשי הציבור
בכלל. במקומות מתקיים כולל ערבי לאברכים השוקדים על
לימוד עיון בש"ס ופוסקים. כמו כן, נערכות במקום תפילות
 מדי שבת בשבתו וכן בימים נוראים ובבחינות.

לאחרונה, בכל מוצאי שבת בתקופת השובבי"ם נמסרו
שיעורים בהלכות טהרה ע"י מ"ר שליט"א. ציבור גדול הגע
מקצווי הארץ והמקום היה מלא עד אפס מקום. השיעורים
הנ"ל יצאו ע"ג תקליטורים בקרוב. אם תקופה כי בעתיד ימסרו
שיעורים נוספים במקומות שונים.

פעולות צדיק על שם מריה"ץ זוקל גאון רבני תימן ותפארתם

- עמותה ארצית להפצת תורה ומורשת אבותינו ק"ק תימן י"א, בראשות הרה"ג יצחק רצאבי שליט"א, בני ברק
- מכון להזאת ספרים וכתבי ■ בית מדרש וכול ארכיטים ■ שיעורי תורה למברורים, לדמים וושום ■ כסים ועצור ■
- ארגון בני היישוב ■ עלונים תורניים ■ יומא והילולא כ"ח ניסן ■ פסקי דין הלכה לעמצע ■ מפעל הקללות "ויאמר יצחק"

תקבל ע"י הרוב בימי או שאלות בטל: 03-6741445 אך ווק בשעות 2:00-2:30 בצהרים, 9:30-10:00 בערב-במי החוץ, או בשעות 10:30-10:00 בערב-במי הקיץ – נלי

המשרד הראשי – רח' קושניר 5, בני ברק טל. 03-6780070 פקס. 03-6780090